

man nu nogenlunde vilde ramme det, som vilde være steet, hvis Matrikuleringen af Kjøbstadgrundene var udført dengang, den almindelige Matrikulering af Landets Forber blev foretaget. Man er altsaa, hvis man gaaer ind paa Lovforslaget, priisgivet den fuldkomneste Vilkaarlighed, og det er et reent Sandsebedrag, hvis man troer, at man ved at anvende dette vidtløftige og kostbare Apparat skulde komme Sandheden nærmere, end ved at gaae den Vej, jeg antyde; denne Vej er ligesaa sikker i Henseende til Resultatet, og i Henseende til Bekostningen er den overordentlig billigere, hvortil kommer, at den — derom er jeg overbevist — ikke vil medføre den allermindste Klage fra nogen Part; thi der er ingen Eier, der kan have det Mindste imod, at den Skat, han svarer af sin Eiendom, bliver fordeelt deels paa Bygningen og deels paa Grunden; det kan være ham aldeles ligegyldigt, og man faaer derved opnaaet, hvad Lovforslaget tilfigter, nemlig at faae Skatterne slaede fast paa Grund og Bygning, eller hvorledes man nu vil ordne Bestatningen for de faste Eiendomme. Det, jeg hovedsagelig har imod Lovforslaget, er altsaa, at man mener ved det at kunne opnaae en retfærdig Bestatning af de faste Eiendomme i Kjøbstæderne, efter at have udsat disse for en ganske overordentlig Udgift, idet jeg mener, at den Ligelighed, den retfærdige Fordeling af Skatterne, som man derved mener at opnaae, er en veen Indbildning. — Forinden jeg slutter, skal jeg tillade mig at gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad den første ærede Taler (Vesjen) hittede angaaende Opmaalingen af Eiendomme; det er et aldeles uvæsentligt Punkt, men da det er et Punkt, jeg særlig har Interesse for, maa det være mig tilladt at gjøre en Bemærkning i saa Henseende. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at Sagen vilde kunne udføres billigere og hurtigere for Kjøbstæderne, naar de derboende Landinspektører foretog Opmaalingerne, men jeg troer, at det vilde være aldeles urigtigt, om man — hvis man vil gaae ind paa dette vidtløftige Apparat — vilde lade Kjøbstæderne faae nogen som helst Indflydelse paa Valget af Landinspektørerne; vil man gaae den Vej, som Lovforslaget tilfigter, er det det Na-

turlige og Rigtige at overlade Valget af vedkommende Landmaalere alene til Indenrigsministeren; thi hvad man skulde opnaae ved at gaae den Vej, nemlig en vis tilspindelende Eenhed for alle Kjøbstæder, vilde for en ikke ringe Deel være udsat for at gaae tabt, hvis det tillodes enhver Kjøbstad at blande sig i Valget af de Mænd, der skulde foretage Opmaalingen. Jeg troer derhos, at naar de Landinspektører, som boe omkring i Kjøbstæderne, have andre Forretninger, ville de ikke uden betydeligt Tab kunne give Afkald paa dem, medens de udføre de Forretninger, som Lovforslaget gaaer ud paa, og jeg er overbevist om, at de Mænd, til hvem det ellers bør overdrages at udføre Hvervet, i alle Henseender ville kunne udføre det hurtigere og mere eensartet end de hift og her omkring bosiddende Mænd. — Jeg finder det ogsaa urigtigt, naar det ærede Medlem meente, at Kjøbstæderne selv burde approbere Udskiftningerne; thi vil man indlade sig paa den hele Sag, vil det være meningsløst at umbrage Indenrigsministeriet Stadfæstelsen af Udskiftningen. Disse Bemærkninger har jeg kun fremsført, fordi de her omtalte Punkter ere blevne berørte, og fordi jeg frygtede, at de muligvis ikke ville blive imødegaaede af andre Medlemmer; men jeg gjentager, at den Hovedindsigelse, jeg for mit Vedkommende maa gjøre imod Lovforslaget, er den, at det paabyrder Kjøbstæderne en meget betydelig Udgift, som ikke alene er unyttig, men i sig selv aldeles uhensigtsmæssig, da det Maal, som tilfigtes, vil kunne naaes paa en billigere og i sine Virkninger mere heldig Maade.

Tfcherning: Det er mig kjært, at den sidste Taler har berørt denne Sag og ubviklet den saa fuldstændigt; jeg kan da benytte, hvad han derom har sagt, under mit Foredrag. Jeg begjærede Ordet, da en anden Taler, som det syntes mig, forveglede Skattegjensstanden med Skatteeften. Den ærede Minister syntes at være i Begreb med at opløse denne Feiltagelse, men siden er det min Overbeviisning, at han i sit hele Foredrag — ligesom det er min Overbeviisning, at det Samme gaaer igjennem selve Loven — ikke var klar i Henseende til at skjelne mellem Skattegjensstanden og Skatte-